

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko J.(...) sp. z o.o. oraz M. P. i J. R. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lutego 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 29 czerwca 2009 r., sygn. akt II Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił wniosek powoda o uzupełnienie postanowienia tego Sądu z dnia 18 maja 2009 r. – którym oddalone zostało zażalenie pozwanych na postanowienie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie zabezpieczenia powództwa – przez orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego. Podstawą tego rozstrzygnięcia, podjętego z powołaniem się na art. 108 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., jest stwierdzenie, że postanowienie z dnia 18 maja 2009 r. nie było orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie.

W zażaleniu na postanowienie wymienione na wstępie powód zarzucił naruszenie art. 108 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przez uznanie, że postanowienie oddalające

zażalenie na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia powództwa nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało potraktować jako zażalenie „co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji” w rozumieniu art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. W myśl wymienionego przepisu zażalenie takie podlega rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy.

Jest oczywiste, że wydane w toku postępowania w sprawie postanowienie tak sądu pierwszej jak i drugiej instancji w przedmiocie zabezpieczenia powództwa nie jest orzeczeniem kończącym to postępowanie i obowiązek sądu rozstrzygnięcia o kosztach procesu w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.) nie obejmuje przypadku wydania takiego postanowienia. Poza tym, niepowołany przez Sąd Okręgowy i niedostrzeżony przez skarżącego art. 745 § 1 k.p.c. wprost stanowi, że o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Nie ulega więc wątpliwości, że sąd pierwszej instancji udzielając zabezpieczenia nie orzeka o kosztach postępowania zabezpieczającego, a sąd drugiej instancji oddalając zażalenie od takiego postanowienia nie orzeka o kosztach postępowania zażaleniowego.

Zaskarżone postanowienie odpowiada zatem prawu.

Wydanie w innych sprawach przez sąd drugiej instancji postanowień w przedmiocie zabezpieczenia powództwa, w których orzeczono o kosztach postępowania zażaleniowego – na co powołał się skarżący – nie jest wystarczającym argumentem przemawiającym za trafnością prezentowanego przez niego stanowiska.

Zażalenie jest przeto niezasadnie i jako takie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).